

## ЯВОРОВ и „STONES“ В ЧАСА НА СИНИЯТА МЪГЛА

Разказват, че в зората на „Ролинг Стоунс“, когато групата още няма свои композиции и изпълнява кавъри на блус стандарти, мениджърът им Ендрю Луот Олдам поръчва на Мик Джагър и Кийт Ричардс заедно да напишат песен. И то „песен, цялата опасана с тухлени стени, с високи прозорци и никакъв секс“. За целта ги заключва в една кухня. Така се появява парчето „As Tears Go By“ („Докато сълзите текат“). Всъщност първоначалното заглавие е „As Time Goes By“ („Както времето тече/минава“) – като песента, която Дули Уилсън пее във филма „Казабланка“; но после Олдам заменя „time“ с „tears“, „време“ със „сълзи“. Вероятно това е причината да го изписват като неин съавтор. Дали защото се получило балада, че и някак сълзлива – с други думи малко женска работа, – но Олдам я дава на Мариан Фейтфул<sup>1</sup>. В нейното изпълнение от 1964 г. песента става хит и превръща тогава едва седемнайсетгодишното момиче в звезда. „Стоунс“ записват песента на следващата година, тиражират я в различни свои албуми<sup>2</sup>, също и като сингъл, и продължават да я пеят до днес.

Преди сто години, на 13 юни в София, Яворов пише стихотворение – „В часа на синята мъгла“. В писмо до Боян Пенев от 21 юли 1909 г. казва: „Аз се потя като тебе в горещините или сядам надвечер при прозореца, гледам децата, които играят на улицата, и като си въображавам една бяла брада, нареждам: „Децата...“ – цитирана е третата строфа на стихотворението. То е публикувано в септемврийската книжка на сп. „Художник“ от същата година като четвърто стихотворение в цикъла „Леворъчни пръстени“, а след това в книгата с „отбрани стихотворения“ – голямата, последната Яворова книга – „Подир сенките на облаците“ (1910). Както е известно, през 1914 г. (след трагедията с Лора и опита му за самоубийство през 1913) Яворов е подтикнат от приятели да ѝ подготви второ издание. Редакциите му оттогава са нанесени в три екземпляра на „Подир сенките...“ (на брат му Атанас Крачолов, на Владимир

<sup>1</sup> Според друга версия самият Джагър, по това време хлътнал по М. Фейтфул, ѝ дава песента – нещо, което Кийт Ричардс дълго не може да му прости.

<sup>2</sup> От „December's Children (And Everybody's)“ – „Децата на декември (И на всички)“, 1965, до последния им засега „Shine a Light“ – „Запали светлина“, 2008.